

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
2. Ст.9/2010
22.01.2020. године
Нови Сад

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, стечајни судија Владислав Куртек, у поступку стечаја над дужником АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД Нови Сад, Новосадског партизанског одреда 1/А, матични број: 08041750, ПИБ: 100239349, поводом обавештења о непримењивању плана реорганизације, дана 22.01.2020. године доноси следеће

РЕШЕЊЕ

ОБУСТАВЉА СЕ примена плана реорганизације стечајног дужника АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД Нови Сад, Новосадског партизанског одреда 1/А, матични број: 08041750, ПИБ: 100239349 чије је усвајање потврђено решењем Привредног суда у Новом Саду Ст 9/2010 од 31.08.2011. године.

Поступак СЕ НАСТАВЉА БАНКРОТСТВОМ стечајног дужника АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД Нови Сад, Новосадског партизанског одреда 1/А, матични број: 08041750, ПИБ: 100239349 т.е СЕ НАЛАЖЕ стечајном управнику Николи Павловићу да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

Образложење

Поднеском од 16.12.2019. године поверилац БУДУЋНОСТ АД Нови Сад је суду доставио обавештење о томе да се план реорганизације стечајног дужника не примењује. Он је навео да је рок у коме је требао да се реализације предметни план истекао 08.10.2018. године, а да нису у целости спроведене мере које план предвиђа. Он такође наводи да више нема могућности ни за евентуалну измену плана, као и да на том плану не постоји сарадња највећег разлучног повериоца CREDIT AGRICOLE BANKE SRBIJA AD Нови Сад. Из наведених разлога предлаже да се поступак настави спровођењем „стечаја над стечајним дужником од стране стечајног управника“, што представља предлог да се поступак настави банкротством стечајног дужника.

Обавештење о непримењивању плана дана 24.05.2017. године поднела је и BANCA INTESA, AD Beograd, које није у међувремену разматрано, с обзиром да је банка уступила своје потраживање утврђено у овом стечајном поступку правном лицу HoldCo Two DOO Beograd. Стицацац је 21.01.2020. године, након позива суда, изјавио да остаје у целости обавештења поднетог од стране правног претходника. У обавештењу се позива на поједине.

аспекте усвојеног плана реорганизације, те се констатује да су протекли рокови за реализацију поједињих мера из предметног плана реорганизације, при чему друга фаза реализације плана, која се односи на отпочињање са радом међумесне аутобуске станице, никад није ни започета. Спор са Градом Новим Садом у вези са наведеним није још окончан, а евентуални успех у таквом спору би определио судбину поднетих тужби за накнаду штете против Града Новог Сада, као и могућност да се, по њему, од стране Града Новог Сада преусмери међумесни аутобуски саобраћај и тиме да се оствари догађај од кога директно зависи могућност примене плана и његове реализације.

Поводом поднетог обавештења, поверилац Илија Девић се поднеском од 14.01.2020. године, као и на рочишту одржаном дана 22.01.2020. године противио предлогу за наставак поступка банкротством стечајног дужника. Он се код тога посебно бави намирењем потраживања до кога је дошло на основу делимичне деобе стечајне масе, услед наплате накнаде штете од Града Новог Сада. Из наведеног закључује да се мере из плана реорганизације примењују, односно да је захваљујући тим мерама постигнут већи проценат наплате потраживања него што би то било код стечајних повериоца у случају банкротства. Он је такође обавестио суд, у овом, као и у другим поднесцима, да су у току још три парнична поступка, чији исход би био од значаја за реализацију плана реорганизације, односно мера њиме предвиђених, па тако и повољније намирење поверилаца. Он је такође, изнео одређене примедбе на мере у циљу спровођења плана реорганизације као и на рад управних органа стечајног дужника. На основу наведеног предложио је да суд прибави извештаје о току спровођења мера из плана реорганизације, да сачека завршетак започетих парничних поступака, а тек након тога да одлучи о мерама из члана 138. Закона о стечајном поступку. Он је уједно предложио да се од законског заступника стечајног дужника затражи одговарајући извештај о појединим мерама и радњама, те о поступању стечајног дужника у односу на поједиње финансијске аспекте његовог пословања.

У свом поднеску од 21.01.2020. године разлучни поверилац CREDIT AGRICOLE BANKE SRBIJA AD Нови Сад је полемисала са ставовима повериоца Илије Девића, што по оцени суда није од значаја у овој фази поступка.

Суд је у поступку припреме рочишта затражио извештај стечајног управника о реализацији плана реорганизације, који се о томе изјаснио поднеском од 23.12.2019. године.

У свом изјашњењу стечајни управник наводи да се усвојени план примењивао од 08.10.2011. године до 08.10.2018. године када му је истекао рок важења. Током примене плана реализована је продаја значајнијих покретних ствари, те непокретности под разлучним правом почев од 2012. године до закључно 2018. године. Мера продаје уновчавања по вредности најзначајнијих објеката „старог“ и „новог“ сервиса за аутобусе, који чине око 70% вредности имовине стечајног дужника, није реализована у међувремену. Током 2013. године стечајни дужник је након успеха у спору за накнаду штете који је вођен против Града Новог Сада наплатио 390.000.000,00 динара, с тим да наведена средства нису била обухваћена планом, с обзиром да је исход овог спора био неизвестан у време његовог усвајања. Од наведених средстава извршено је 100% намирење поверилаца другог исплатног реда, док су повериоци првог исплатног реда, односно разлучни повериоци, те повериоци четвртог исплатног реда, односно необавезбени повериоци, делимично намирени са 13,01% од укупно признатих потраживања. Стекајни управник је даље навео да је концепт, односно основа плана било покретање рада аутобуске станице стечајног дужника кроз измене штање међумесног и међународног саобраћаја на ову станицу. До тога није дошло и поред уложеног труда и напора руководства, што је резултирало недовољном

акумулацијом средства из којих би се извршило намирење поверилаца у складу са планом. Стечајни управник констатује да је продаја имовине спроведена за око 30% од планом предвиђеног, док намирење поверилаца у просеку износи 15,64% од укупно признатих потраживања. Притом, најважнији сегмент плана који се односи на покретање рада аутобуске станице није реализован. Стечајни управник констатује да у периоду на који је орочен план није реализован у претежном делу.

Суд је извршио увид у документацију која се односи на план реорганизације, те ценио правне ставове заинтересованих поверилаца, па је на основу тога констатовао да план реорганизације стечајног дужника није спроведен у претежном делу, као и да овај поступак треба наставити кроз банкротство стечајног дужника.

У конкретном случају стечајни поступак се води у складу са Законом о стечајном поступку (Службени гласник Републике Србије 84/04) чијим чланом 138. Закона о стечајном поступку је уређен институт непоступања по усвојеном плану. Цитирана одредба предвиђа да када стечајни дужник не поступа по одредбама усвојеног плана реорганизације, сваки поверилац или друго лице које има правни интерес може поднети суду обавештење о непримењивању усвојеног плана реорганизације. Након спроведеног поступка, по обавештењу, суд може да донесе неку од мера прописану ставом 2 цитиране одредбе, поред осталог и одлуку о наставку поступка банкротством стечајног дужника.

Код оцене испуњености услова из цитиране одредбе, суд је узео у обзир пре свега правне чињенице које се односе на реализацију мера из усвојеног плана реорганизације, као и околност да је рок за његову примену истекао 08.10.2018. године. Из известаја стечајног управника видљиво је да у периоду до истека рока за реализацију плана, као и након тога није дошло до реализације претежног дела мера усмерених на продају имовине која је за то била намењена, а посебно да није дошло до реализације мере која се односи на почињање са радом аутобуске станице на коју би био измештен међумесни и међународни саобраћај, па тако ни до ситуације у којој би стечајни дужник могао да обавља своју суштинску делатност која би била у вези са објектом аутобуске станице. Ова мера није реализована до дана истека рока предвиђених планом, дакле читавих седам година, па ни до дана доношења одлуке о наставку поступка банкротством стечајног дужника. Потребно је нагласити да она и није зависила од воље самог стечајног дужника, нити је у међувремену било могуће исходовати одговарајућу одлуку Града Новог Сада који је једини овлашћен да изврши измештање међумесног односно међународног саобраћаја на нову са постојеће локације. По мишљењу стечајног судије ово неће бити могуће ни у случају успеха у спору који је овим поводом покренут, с обзиром да у случају непоштовања уговора оваквог карактера друга уговорна страна може тражити само накнаду штете. Самим тим остаје до данас упитно да ли би се било када у будућности могла реализовати мера која би се односила на рад саме аутобуске станице, те последично и на смисао постојања стечајног дужника као правног лица које би такву делатност обављао. Евентуални успех у споровима покренутим против Града Новог Сада ће у крајњој линији омогућити прилив средстава која ће послужити за намирење поверилаца.

Описане околности које се односе на спорове са Градом Новим Садом стога нису од утицаја на оцену суда о томе да се план реорганизације актуелно, односно у дужем временском периоду не примењује, односно да је реализовано свега око 30% мера које се односе на продају имовине стечајног дужника, већ ће последице исхода ових спорова евентуално бити разматране током наставка поступка банкротством стечајног дужника. Нису од утицаја ни тврђење о евентуалним неправилностима током реализације мера које се

односе на прдају имовине, односно поступање органа управљања стечајног дужника, с обзиром да то такође није од утицаја на оцену суда о томе да се предметни план не примењује, односно да се по њему не поступа у дужем временском периоду, па и након истека рока за његову примену.

С обзиром да је рок за примену плана реорганизације истекао, нема услова ни да се усвоји нека од мера предложених од стране Илије Девића, а то је да се наложи стечајном дужнику да у одређеном року поступи по плану, односно да отклони последице претходног непоступања, односно да се стечајни управник овласти да преузме контролу над стечајним дужником. Наведене мере би имале правног смисла у случају да је спровођење плана још у току, односно да није истекао рок за његову примену. Сама околност да је рок за који је требао да се реализује истекао упућује на закључак да се по поменутом плану није поступило, сем делимично.

Стечајни судија напомиње да је у одређеном временском периоду дао могућност да повериоци стечајног дужника, како разлучни, тако и стечајни, поднесу заједнички предлог за измену првобитно усвојеног плана, међутим до дана доношења одлуке није дошло до усаглашавања њихових међусобних ставова, због чега предметне измене првобитног плана нису усвојене.

Имајући у виду наведено, стечајни судија оцењује да су испуњени услови из члана 138. Закона о стечајном поступку, на основу кога је констатовано да се по плану реорганизације стечајног дужника не поступа, односно да је рок за поступање по овом плану истекао 08.10.2018. године, па је на основу цитиране одредбе одлучио да се овај стечајни поступак настави банкротством стечајног дужника.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од осам дана од дана објављивања овог решења на огласној табли суда Стечајном већу Привредног суда у Новом Саду.

Жалба не задржава извршење решења.

